

GARA AUGLIS IR UZTICĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 25:1-13; Lūk. 16:10; 1.Tes. 5:23,24; 2.Tim. 3:1-5; Ebr. 11.

ATMIŅAS PANTS:

„Tad nu nepiekusīsim, labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim” (Gal. 6:9).

Gara augli „uzticību” varētu dēvēt arī par „lojalitāti”. Tas saistīts ar izturību, mērķa nemainīgumu, īpaši grūtos brīžos.

Uzticība norāda uz nelokāmu piederību. Tās sinonīmi ir „lojalitāte” (norādot uz pastāvīgu saikni), „pastāvība” (kas nozīmē brīvību no neziņas), „nelokāmība” (norādot uz tik lielu uzticību saviem principiem vai mērķiem, ka nav iespējams šo cilvēku no tā novērst), kā arī „aņņēmība” (kas uzsver stingru aņņemšanos).

Lai gan „ticība” un „uzticība” ir savstarpēji cieši saistītas, tas nav viens un tas pats. Ticība ir neapraķstāmais spēķs, Dieva dāvana, pateicoties kurai mēs varam ticēt realitātei, kas paliek neredzama. „Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām” (Ebr.11:1). Turpretī uzticība ir šīs iekšējās ticības sistēmas istenošana. Ja ticam Dievam, mēs rikojamies uzticīgos veidos. Uzticības rīcība ir mūsu ticības demonstrācija, un šāda rīcība ir saikne, kas satur kopā mūsu ticību un uzvedības sistēmas.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 20.februārī.)

DIEVS IR UZTICĪGS

„Dievs Kungs Cebaot, kas ir tāds kā Tu? Stiprs ir Tas Kungs, un Viņa uzticība ir ap Viņu” (Ps.89:9).

Meklējot uzticības paraugus, mums jāpēta pats Dievs, tāpat kā runājot par citiem Gara augļiem. Dievs šodien ir tikpat uzticīgs kā pirms triljoniem gadu, pirms pasaules radīšanas. Un Viņš paliks vienmēr uzticīgs arī nākotnē, kā jau to neskaitāmas reizes ir pierādījis pagātnē. Viņu nekas nespēs nedz aizkavēt, nedz mainīt Viņa virzību.

Ievērojiet vairākas Dieva uzticības īpašības:

Dieva uzticība sniedzas tālu: “Kungs, Tava žēlastība sniedzas līdz debesīm un Tava uzticība līdz padebešiem.” (Ps.36:5)

Dieva uzticība ir droša: „Savu žēlastību Es viņam neatraušu, nedz liegšu Savu uzticību.” (Ps.89:34)

Dieva uzticība ir varena: „Liela ir Tava uzticība.” (Raudu dziesmas 3:23)

Dieva uzticība dibināta debesīs: „Tu, Kungs, esi solījis: ‘Uz mūžīgiem pamatiem lai būtu celta Mana žēlastības derība!’ Un kā debesīm nesatricināmi ir pamati Tavai uzticībai.” (Ps.89:2)

Nosauciet svētības, kuras gūstam, pateicoties Viņa uzticībai:

1.Kor. 10:13 _____

1.Tes. 5:23, 24 _____

2.Tes. 3:3 _____

Ebr. 10:23 _____

Kādēļ Dieva uzticība kristīgajā dzīvē ir tik svarīga? Atcerieties kādu savas dzīves notikumu, kad apziņa, ka Dievs ir uzticīgs, palīdzēja pārvarēt kādu krīzi. Raugoties no ikdienas aspekta, kura no iepriekšminētajām Dieva uzticības svētībām jums palīdz visvairāk? _____

NEUZTICĪBA: GALA LAIKA PAZĪME

Izlasiet Lūk. 18:8. Kas ietverts šajā Jēzus jautājumā? _____

Apustulis Pāvils raksta, ka „ļaudi cilvēki un krāpnieki iestīgs arvien lielākā ļaunumā maldinādami un maldīdamies” (2.Tim.3:13). Šodien cilvēki līdzinās tam, kādi cilvēki bija laikā, kad Mozus sarakstīja savas grāmatas vai Pāvils savas vēstules. Tomēr varētu piekrist, ka mūsdienu sabiedrībā ir vēl vieglāk grēkot, un faktiski apkārtējā vide iedrošina to darīt. Citiem vārdiem sakot, mūsu vide kļūst aizvien atvērtāka un labvēlīgāka grēkam, un ir tikai dabiski, ka cilvēka kritušā daba to ar prieku izmantos. Nepārtraukti tiek veicināts egoisms un savtīgums. Reklāmas mūs bombardē, mudinot katru apmierināt savas vēlmes: kādēļ gaidīt, kādēļ sev ko liegt, kādēļ upurēties, kādēļ man nerikoties tāpat, kā to dara citi? Mēs pastāvīgi tiekam mudināti: „Apmieriniet savas vēlmes, jo esat to pelnījuši”, un tamlīdzīgi.

Izlasiet 2.Tim. 3:1-5. Kāda īpašība minēta vispirms? Kā varam šodien redzēt tās pārspīlētu izpausmi? _____

Lai gan šī paaudze nepavisam nav pirmā ar tieksmi uz egoismu, tā ir unikāla ar to, ka egoisms faktiski tiek ieteikts, rekomendēts. Visapkārt dzirdam dažādus saukļus: „Visvairāk mīliet sevi pašu!”, „Centieties būt pirmie!”. Šāds egoisms ir radījis vēl vienu fenomenu – neatbildību. Šī varētu būt paaudze, par kuru tika rakstīts: „Ir starp ļaudīm tādi, kas savu tēvu nolād un savu māti nesvēti; ir tādi, kas sev paši šķiet šķīsti un tomēr nav nomazgājuši tiem pielipušos sārņus.” (Sal. pam.30:11,12) Šķīstiet, ka viss, kas ar kādu cilvēku nav kārtībā, tiek parasti novelts kā vecāku vai kāda cita vaina.

Kā masu mediji veicinājuši neuzticību pat draudzes locekļu vidū? Esat godīgi pret sevi: Kā tas ietekmējis jūsu domāšanu? Mēģiniet paskatīties uz to no malas un pajautājiet sev: Kā tas, ko lasu, skatos un klausos, varētu negatīvi ietekmēt manu personīgo uzticību Dievam? _____

UZTICĪBAS MODEĻI

Izlasiet vēstules Ebr. 11.nodaļu, kurā kā uzticības piemēri nosaukti vairāki cilvēki. Izvēlieties trīs no šiem cilvēkiem un uzrakstiet, kā tika atklāta viņu uzticība, pat neskatoties uz grūtībām, pārbaudījumiem un kārdinājumiem. Kā viņi rīkojās, lai pierādītu uzticību? Tajā pašā laikā, ar ko viņi cīnījās, kādi bija viņu pārbaudījumi vai kārdināšanas? Lai gan šodienas apstākļi atšķiras, kā šie principi, kas vadīja šo cilvēku dzīvi, attiecas arī uz mums?

(1) _____

(2) _____

(3) _____

Iedomājieties, cik viegli šie cilvēki varēja zaudēt cerības. Iedomājieties Jāzepu cietumā vai Sāru, kas gaidīja un gaidīja apsolīto bērnu, vai Mozu, kuru kārdināja ar veselas karaļvalsts bagātībām iepretim iespējai „kopā ar Dieva tautu ciest ļaunumu” (25.pants). Dažreiz mums ir tieksme šos cilvēkus uzskatīt par gigantiem, par pārcilvēkiem, tomēr viņi bija tādi paši kā mēs, tikpat lielā mērā pakļauti grēka ietekmei kā mēs, tikpat lielā mērā pakļauti šaubām, bailēm un krišanai. Tomēr, neskatoties uz savām vājībām un kļūdām, viņi izrādīja uzticību, dzīvoja ticībā, kuru sludināja, un Dievs viņus varēja izmantot, lai paveiktu lielas lietas.

Kādi šķēršļi centienos un vēlmē būt uzticīgiem jūs izaicina? Iedaliet to divās kategorijās: (1) lietas, kuras nav iespējams mainīt, un (2) lietas, kuras jūs varat izdzēst no savas dzīves. _____

UZTICĪBA IKDIENAS DZĪVĒ

„Kas vismazākā lietā ir uzticams, tas arī lielās lietās ir uzticams, un, kas vismazākā lietā ir netaisns, tas arī lielās lietās ir netaisns” (Lūk. 16:10). Kā šis princips izpaudies jūsu dzīvē? Galu galā, ja nebūsim uzticīgi mazās lietās, kādēļ mums būtu jāiedomājas, ka būsīm uzticīgi lielās lietās? _____

„Pasaules lielākā vajadzība ir vajadzība pēc vīriem, kas neļaujas nedz pirkties, nedz pārdoties, vīriem, kas savos dvēseles dziļumos ir uzticīgi un godīgi, vīriem, kas nebaidās grēku saukt īstajā vārdā, vīriem, kuru sirdsapziņa ir tik uzticīga pienākumam kā magnēta adata polam, vīriem, kas nostājas par taisnību, kaut arī debesis grūtu” (Elena Vaita, „Audzināšana”, 57.lpp.).

Turpinājumā uzskaitītie vārdi apzīmē vairākus uzticības aspektus:

Paļāvības cienīgs. Tas nozīmē, ka cilvēki var uz jums paļauties. Kad kāds jūs pēdējo reizi pievīla? Vai atceraties, kā tobrīd jutāties? Ko šis īpašības trūkums liecina par jūsu raksturu?

Godīgums. Godīgums ir patiesīgums un nozīmē to, ka jūs nemelosiet, nekrāpsieties un nezagsiet. Godīgums ir viens no spēcīga rakstura stūrakmeņiem, un par to būtu vēlams atcerēties katru dienu.

Viengabalainība. Tas ir kā goda kodekss. Ja esat viengabalains, tas nozīmē, ka jums ir noteiktas vērtības un uzskati, pēc kā vadāties. Tas nozīmē arī to, ka jūs cienāt citu vērtības un ticību. Viengabalainība ir vēl viens rakstura stūrakmens.

Lojalitāte. Lojalitāte nozīmē uzticību sabiedrotajiem. Tas nozīmē būt kāda pusē arī grūtos brīžos. Lojalitāte ir būtisks draudzības aspekts. Bet vai lojalitāte nozīmē arī rīkoties nepareizi drauga dēļ? Vai lojalitātei ir ierobežojumi? Kā iespējams kaut ko labu, piemēram, lojalitāti, uztvert vai īstenot pārspīlēti?

Aplūkojiet ciešāk iepriekšminētos aspektus. Kādi ir jūsu panākumi šajās dažādajās jomās? Ko jūs varētu darīt labāk? Un, vēl būtiskāk, kādas pārmaiņas nepieciešams veikt, lai kļūtu uzticīgāki tam, ko uzskatāt par pareizu? Kā iespējams veikt šīs nepieciešamās pārmaiņas? _____

UZTICĪBA LĪDZ GALAM

Vai iespējams, ka mēs šobrīd pārdzīvojam vēl vienu Lielo vilšanos? Nav tā, ka mēs būtu noteikuši vēl vienu konkrētu Jēzus atnākšanas datumu, bet noris kaut kas tikpat īsts, tikai varbūt smalkāks: ir samazinājies mūsu uzsvars uz Otro atnākšanu, un tas varbūt ir tādēļ, ka cerējām – ap šo laiku tas jau būs noticis.

Izlasiet Mat. 25:1-13. Ievērojiet, ka visi, kas līgavaini gaidīja, iemīga. Kad līgavainis visbeidzot ieradās un visi pamodās, pieciem no viņiem bija jau par vēlu. Kā mēs, dzīvojot divdesmit pirmajā gadsimtā, varētu būt pakļauti šādām briesmām?

Izlasiet Mat. 24:44-50. Ievērojiet, kā ļaunais kalps, uzzinot, ka saimnieks neatgriezies tik ātri, kā bija plānots, izmaina savu dzīvesveidu. Kāda vēsts šajā rakstvietā atrodama mums, kas jūtamies tā, it kā Jēzus atnākšana būtu aizkavējusies? ____

Ne viss ir noticis tik ātri, kā mēs bijām gaidījuši, tomēr mēs varam rast mierinājumu Gal. 6:9 ietvertajā apsolījumā: „Tad nu nepiekusīsim, labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim.” Divdesmit pirmajā gadsimtā Dieva ļaudīm nav jāmeklē atbilde uz jautājumu: „Vai Dievs būs uzticīgs?” Šobrīd mums jau vajadzētu zināt, ka Viņš ir uzticīgs visam, ko ir apsolījis. Būtiskākais jautājums ir: „Vai es būšu uzticīgs līdz galam?”

Daudzējādā ziņā atbildi uz jautājumu par nākotni („Vai es būšu uzticīgs līdz galam?”) var rast tagadnē. Kāds ir jūsu pašreizējās garīgās dzīves pamatvirziens? Vai katru dienu nododat savu dzīvi Kungam, pieaugot žēlastībā un uzticībā vai arī lēnām, maz pamazām, kļūstat pielaidīgi un pielāgojaties pasaulei un tās ceļiem? Ko atbilde uz šiem jautājumiem liecina par jums un jūsu attiecībām ar Kungu?

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Bet, līdzīgi zvaigžņu gaitai nospraustajās orbitās, Dieva nodomi nepazīst nedz steigu, nedz kavēšanos. Ar lielās tumsības un kūpošā cepļa simboliem Dievs Ābrahāmam atklāja Israēla verdzību Ēģiptē un paziņoja, ka viņu svešniecības laiks ilgs četrsimt gadus. ‘Pēc tam,’ Viņš sacīja, ‘tie izies ar lielu mantu’ (1.Moz.15:14). Pret šiem vārdiem velti cīnījās visi lepnās faraona valsts spēki. Pēc dievišķā apsolījuma noliktajā ‘dienā viss tā Kunga pulks izgāja no Ēģiptes zemes’ (2.Moz.12:4). Tāpat Debesu padomē bija noteikta arī Kristus nākšanas stunda. Kad lielais pulkstenis atzīmēja šo brīdi, Betlēmē piedzima Jēzus” (Elena Vaita, „Laikmetu ilgas”, 21.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādi aspekti jūsu kultūrā izaicinājumus un šķēršļus rada tiem, kuri vēlas būt uzticīgi Jēzum? Kā šos izaicinājumus un šķēršļus iespējams pārvarēt? Kā mēs varam viens otram šajā cīņā palīdzēt?

2. Pārdomājiet to, ko esat lasījuši, skatījušies vai klausījušies pēdējo divdesmit četru stundu laikā. Vai tās bija lietas, kas jūs varētu iedrošināt ticībā, vai arī, tieši pretēji, ticībai varētu kaitēt? Ko nozīmē jūsu atbilde?

3. Pārdomāsim jautājumu par lojalitāti. Kādā kontekstā lojalitāte ir laba, vēlāma? Vai lojalitāte vienmēr ir laba? Kādos apstākļos lojalitāte pret konkrētiem cilvēkiem nozīmētu nebūt lojālam pret Dievu?

4. Kādas briesmas (ja vispār) varētu rasties, pārāk aizraujoties ar uzticību? Citiem vārdiem sakot, kādas būtu uzticības galējības?

5. Kā savā draudzē un ģimenē jūs varētu praktiski uzturēt Otrās atnākšanas realitāti? Tā ir patiesība: jo ilgāk Jēzus nenāk, jo vieglāk kļūst par to aizmirst un aizrauties ar nepareiziem ieradumiem un domām. Kā mēs, īpaši ilgstošiem draudzes locekļiem, varētu būt atgādinājums un iedrošinājums, cik svarīgi ir vienmēr atcerēties Otrās atnākšanas realitāti un apsolījumu?